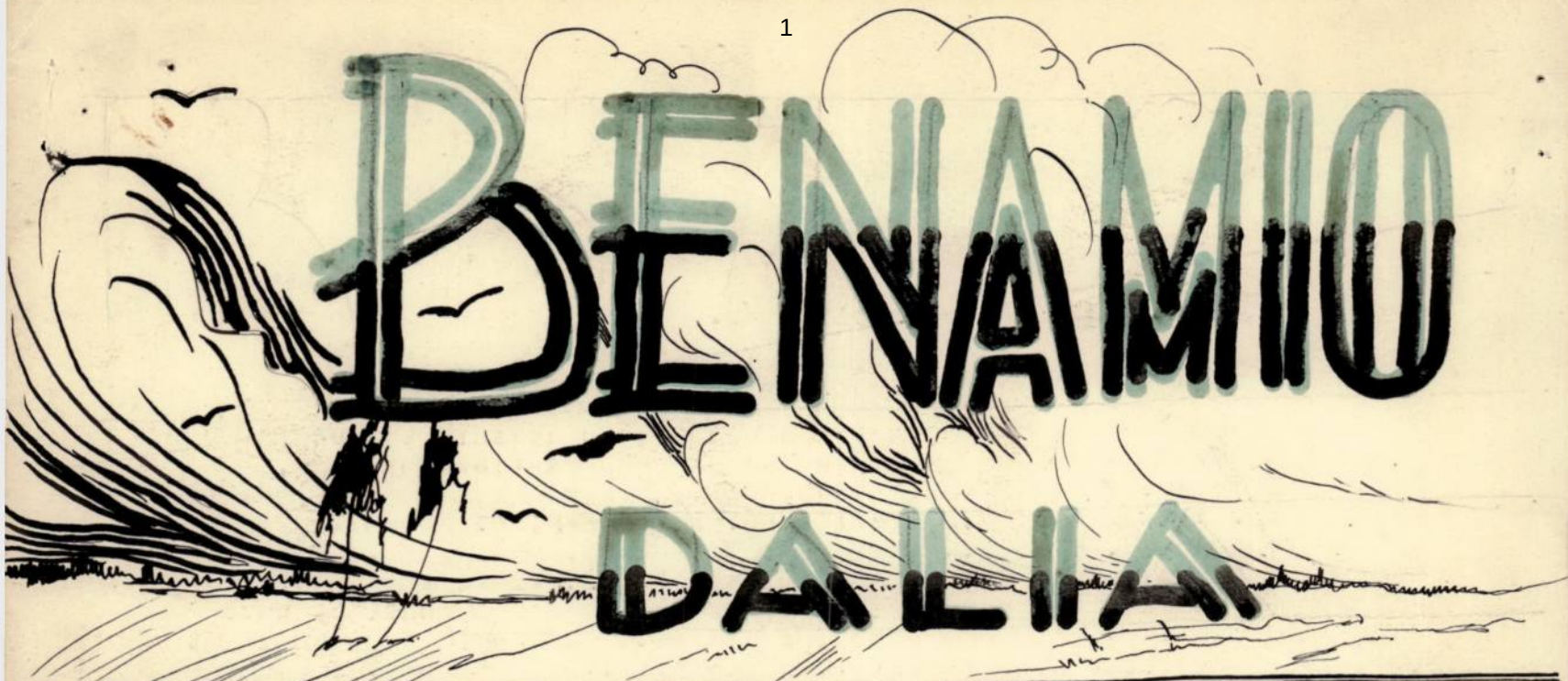

Nr.6 (28). TRAUNSTEINO LIETUVIŲ SIENINIS LAIKRAŠTIS, 1947.III.9. III metai.

Kur mes einame?

Prieš kurį laiką vienoje lietuvių Traunsteino stovykloje buvo trejetas pažymėtinų įvykių. Pažymėtini jie ne džiaugsminga prasme. Gal daugiau liūdnuos ir pasibiaurėjimą sukeliančius įspūdžius jie paliko visos stovyklos gyventojams ir jos artimiesiems kaimynams lietuviams, o taip pat ir kitataučiams, turėjusiems progos tuos įvykius išgirsti. Buvo šitaip: viename stovyklos kambaryje grupelė vyrų lošė paprastą lošimą kortomis. Kažin dėl ko du kompanijonai pasikeitė priekaištingais žodžiais, o tretysis, girdėdamas šį pokalbį, pripuolė prie vieno besikalbančiųjų ir ėmė jam antausius lyginti; tuoju pat prie jo prisijungė ir vienas to pokalbio dalyvių. Taip du sukibę tretįjį "apdailino" iki mėlynių. Ir visai nekaltai, nes nukentėjęs savo pokalbininką buvo pavadinęs vagimi. Pavadinantis iš tiesų toks ir buvo, nes po poros dienų pagavo jį vagystėje stovyklos policija. Pas jį buvo surasta jo kalte įrodomų daiktų, be to ir pats vagišius, pamatęs, kad išsisukti nėra kaip, nes faktai buvo per daug aiškūs, prisipažino vogęs. Ši istorija tuo nesibaigė, nes vagišius, izoliuotas savo kambaryje, čia pat susirado kompanijonų, kurie jam padėjo pasprukti. Vagišius tuo tarpu pasislėpė ir, galima spėti, savo "amata" tęsė kitataučių tarpe, nes ir anksčiau ne vieną vagystę buvo papildęs kitoje Traunsteino lietuvių stovykloje gyvendamas. Jei tas vyrukas vagišiavimą praktikuos svetimausių tarpe, reikals pasidarys visai rimtas ir lietuvių vardas šitoje apylinkėje pasidarys pasipiktinimą keliančiu žodžiu. Tą prasmę lietuvių vardui duos vienas vienintelis mūsų tautietis, kuriam lietuviškos bausmės išvengti padėjo kambario draugai. Jie, žinoma, vagišiui pabėgti padėjo vadovaudamiesi draugiškais jausmais. Girdi vargšas vyrukas, nieko neturėdamas, pasiėmė svetimų daiktų, ir kas čia blogo? O kariuomenėje taip jau įprasta, kad draugas draugui nelaimėje pagelbėja. Taip dabar samprotauja tie, kurie ištisė vagišiui pagalbos ranką. Jie dar ir daugiau pasiteisinimo motyvų susiėško: mat, jiems pagailo, kad vagišius negautų iš pačių lietuvių pylos. Mes nežinome, kokią bausmę būtų pritaikiusi nusikaltusiam lietuvių bendruomene, bet pabrėžiame, kad jo kompanijonų elgesys ir pasiteisi-

nimo motyvai yra tiesiog vaikiški. Ir štai dėl ko: čia nėra kariuomenė, kurios tvarka bando vagišiaus užtariai operuoti, be to, ir kariuomenėje niekas tokių vagišių neužtaria ir jų neteisina, kurie vagia paskutinius daiktus iš savo draugų; antra, padėdami pabėgti nusikaltusiam jo draugai jam tik pakenkė: juk jis vis tiek pateks į teisingumo rankas, tik tos rankos bus ne lietuvių, kurios būtų buvę daug švelnesnės už svetimas rankas, o kita vertus, jis uždės juodą dėmę ne tik sau pačiam, bet ir visiems lietuviams. Visai teisingai pasielgtų jo draugai padėdami jį sušaloti ir atiduodami patiems lietuviams jį pamokyti. Juk už neleistiną elgesį saviškių skiriama bausmė visada bus lengvesnė, negu svetimųjų. Argi nežinome tiesos, kad motinos ranka visada esti lengvesnė už pamotės ranką?

O kaip reikia vertinti muštines? Ar pateisinamas elgesys suaugusių vyrų, kurie nei iš nei iš to pradeda viens kitam antausius skaldyti? Juk tokios muštynės tėra piemenų darbas, bet ne užgautų ir net ūsus devynių vyrų. Kur mes nueisime šitokių kelių žygiuodami? Susilauksime to, kad visi nesusipratimai pradės būti sprendžiami kumštėmis: nepatiks kam nors kurio nors tautiečio veidas, ir droš jam į "marmuzę", o įsigėręs, kai nebevaldai savo išglebusių rankų, imk peilį ir smeik savo kaimynui į smilkinį. Ir vėl klausiame: kur mes nueisime šitaip darydami? Ir kas, pagaliau, mes esame: žmonės, ar puspročiai keturkojai? Kai kas bando įrodinėti, kad vagystės ir muštynių reikalus turi tvarkyti policija. Su tuo sutinkame, bet taip pat sakome, kad tai yra ne vienos policijos pareiga. Ši pareiga liečia mus visus: mes visi privalome kovoti su įvairiais nenormalumais ir neleistiniais mūsų bendruomenės narių darbais. Jei kuris mūsų tautietis nepadoriai elgiasi, tada mes visi turime pakelti balsą prieš tokį išsišokelį ir netvarką darantį. Kitaip paskesime į neišbrendamų nesusipratimų ir ginčų bei peštynių balą. Juk gyvename svetimame krašte, kurio gyventojai kiekvieną mūsų žingsnį stebi ir iš jo išvadas apie mus daro. Netruksta ir tokių "geradėjų", kurie už pinigus mūsų priešams pasidavę, stengiasi pasinaudoti geru lietuvių vardu ir lietuviams kokią nors pikta darbą padaryti. Mes žiname, kad iš labai toli į čia yra siunčiami specialiai paruošti agentai, kurie, vadindami save lietuviais, vykdo vagystes, plėšimus ir net užmušėjimus, kad tik subiauroti gerų lietuvių vardą ir tuo juos ~~xx~~ apjuodinti. Ar nematėme šio miestelio viešose vietose išklijuotų plakatų, kuriuose siūloma didelė suma Rm tam, kas nurodys žmogžudžius. Jų tarpe figūruoja ir vieno lietuvio pavardė. Ar tai mus daro garbę? Ar jūs, gerbiemieji tautiečiai pasiklausėte, ką kalba vokiečiai, tą skelbima, paskaite ir ar girdejo te keiksmus mūsų adresu? Jie keikia ne tame skelbime įvardytą žmogų, bet dergia visus lietuvius, taigi ir mus kiekvieną. O juk tą baurą darbą atliko tik vienas vienintelis lietuvišką pavardę turis išsigimėlis. Greičiausia, jis buvo atsiųstas iš ten, kur didžiausios žmogžudystės vyksta ir į kur mus visus tie žmogžudžiai norėtų nuvilioti ir išžudyti. Todėl dar karta atsakykime į klausimą: kur mes einame ir ar turime su tokiais reiškiniais visi kovoti?

Rimties, susikaupimo ir pašinko diena.

=====

Vis dar turime vargti svetimame krašte. Nežinia, kada galėsime grįžti į laisvą tėviškę. Giedrėjantių ženklų kol kas nematyti. Pasaulio politinis horizontas vis labiau niaukiiasi, vis sunkiau darosi didiesiems politikams surasti bendrą kalbą dėl visuotinos pasaulio taikos įgyvendinimo. Jie dažnai susirenka ir tariaisi, bet tie pasitarimai neatneša žmonijai trokštamos ramybės. Stai, ir šio-kovo mėnesio 10 dieną Maskvoje susirenka pasaulio galiūnai iš pagrindų sutvarkyti bent Europos reikalus. Šitame suvažiavime, arba konferencijoje vienokiu ar kitokiu būdu turės būti paliesti ir mūsų bei artimiausių kaimynų-latvių ir estų kraštų reikalai. Kaip juos sutvarkys didieji pasaulio vyrai, sunku pasakyti, tačiau mes su didele viltimi laukiame to sprendimo. Jis, jei bus atsižvelgta į teisę ir teisingumą, turėtų būti mums palankus. Bet jei pasaulio sąžinė bus užsnūdusi, mums gali tekti susilaukti labai liūdnų žinių. Šitokiu abejonių maišatyje mes sutinkame tą konferenciją, Mes ją sutinkame su ypatingu rimtumu ir susikaupimu. Tą susikaupimą visų trijų Pabaltijo valstybių čia esantieji tremtiniai yra nutarę pažymėti konkrečiais žygiais, būtent: kovo 10 dieną skelbiama pašinko ir maldos diena. Šią dieną visi lietuviai, estai ir latviai pašinkauja ir UNRRai grąžina tos dienos maisto daavinį. Toliau, šių trijų tautų tremtiniai kovo 10 išvakarėse visi bendrai susirinkę į maldos namus, meldė Aukščiausiąjį, padėti mums susilaukti teisingo mūsų reikalo sprendimo. 9 kovo didžiausioje Traunsteino bažnyčioje vakare susirinko visi tremtiniai į pamaldas, kuriose mišias atlaikė vokiečių kunigas, o jų metu giedojo vietos lietuvių choras, vedamas kompozitoriaus J. Gaidelio. Mes čia turime malonią progą pažymėti, kad mūsų choras vėl yra padaręs didelį žingsnį į priekį: giesmės, nors ir dideleje bažnyčioje, skambėjo labai gražiai, ypač pirmoji giesmė - "Dieve, Dieve..." Teko stebėti maldininkų veidus, kuriuose atsispindėjo nuostaba ir pasigėrėjimas lietuvių giesmėmis. Už tai choristams ir choro vadovui priklauso nuoširdi visų lietuvių padėka. Tiesa, kai kurios giesmės, k. š. "Bėgalinis Viešpaties pasaulis", negausiam mūsų chorui yra sunkokos, užtat kitos visai išperka pirmųjų sunkumą. Labai gerai būtų, kad į mūsų chorą atsirastų dar keletas gerų sopranų. Tada šis choras, drįstame tvirtinti, būtų geriausias iš visų Traunsteino chorų. Jis be jokios baimės galėtų duoti koncertus tiek D P, tiek vokiečių visuomenės viesu koncertų. Gedos nebus!

Kovo 10 rytą taip pat numatytos bendros pabaltiečių, pamaldos, o likusi diena skiriama rimčiai ir susikaupimui. Šiuo žygiu mes prisidedame prie bendros kovos už mūsų kraštų laisvę ir nepriklausomybę. Tepadeda mums Visagalis dangaus ir žemės Viešpats!

Ruoškimės ateičiai.

Visi girdejome ir žinome, kad nebetoli tas laikas, kai UNRRA pabaig mus šelpiamąjį darbą. Ji jau dabar pamazu likviduojama. Jos vietoje buvo numatyta nauja šalpos organizacija, kuri vis dar nesusiklijuoja ir nežinia, ar kada susiklijuos. O jei ir įsistiegtų tokia nauja organizacija, vi tiek iki šiol buvęs šelpimo darbas bus kitaip vykdomas. Spėjama, kad tik tie bus globojami ir gaus pašalpas bei maistą, kurio patys nepajėgs užsidirbti. Visi kiti sveiki ir stiprūs vyrai bei moterys privalės dirbti vienokią ar kitokią darbą ir iš jo pragyventi. Tai visai suprantama, nes negali gi šalpos organizacijos visą laiką be darbo esančius jėgingus vyrus ir moteris maitinti. Juk tam maitinimui reikalingos lėšos, reikalingi maisto produktai, drabužiai, apavas ir kitos gėrybės. O iš kur jų imti? Šiuo atžvilgiu klausimas aiškus ir mes visi jį turime tiesiogiai prasmę suprasti ir padaryti iš to atitinkamas išvadas. O išvados yra dar labiau aiškos, būtent: mes privalome pasiruošti ateičiai. Kaip reikia suprasti tą pasiruošimą? Ir ką mes turime daryti? Į šituos klausimus galima atsakyti šit kaip: mes turime išmokti tokio darbo, kuris yra prieinamiausias ir dabartinėse ar būsimose sąlygose geriausiai apmokomas. Ne visi galėsime susirasti darbo pagal savo ankstesnes specialybes, todėl reikia pasiruošti kitoms specialybėms, arba kitaip sakant, išmokti kurio nors amato. Jau ne vienas mūsikių yra baigęs vienokius ar kitokius kursus ir turi tų kursų baigimo diplomus, bet greta šių diplomų, bent kol jais pasinaudoti negalime, turime imtis naujo mokslo, naujo amato. Laiko nėra daug, todėl reikia pasirinkti tokį amatą, kuriam išmokti nereikia ilgo laiko, nei didelio pasiruošimo. Iš tokių amatų šiuo metu prieinamiausi yra plytininkų, mūrinių ir kelių statytojų kursai. Tokius kursus Traunsteino lietuviai gali suorganizuoti, nes savo tarpe tur gerų specialistų, šį darbą dirbusių ilgą laiką Lietuvoje. Jie neatsisakytų tautiečius, norinčius pramokti šio amato, pamokyti, viską išaiškinti ir visaip kitaip padėti. Tik patys lietuviai vyrai turėtų susiburti į grupę ir prašyti UNRRos vadovybę padėti tokius kursus pravesti. Reikėtų, žinoma susitarti su vokiškomis plytinėmis ar kelių statybos įstaigomis, kad jos priimtų didesnę ar mažesnę skaičių lietuvių į savo įmones pasimokyti. Tiems mokymo darbams, suprantama savaime, vadovautų lietuvis ir viską aiškintų lietuviškai. Vadinas, ir tautinė mūsų garbė nenukentėtų, jog mokslą semiamės vokiškose įmonėse. Mokyti galima visur ir niekam tas mokymas šis gedos nedarė. Pravartu dėmesį būtų į šį reikalą atkreipti ir mūsų tautiniam komitetui ir imtis žygių paraginti lietuvius imtis anksčiau minėtų kursų steigimo reikalų. Iš to būtų neabejotinos naudos visiems tiems, kurie tokių amatų išmoktu,

J. Vėjas.

Daina apie vagį ir jo vargus.

Vogė Liudukas, ką tik nutvėrė,
 Kol liepto galą staiga priėjo.
 Sučiupo "vargšą", - daiktus surado,
 Kuriuos nukniauke jis iš garažo.
 Daug buvo vogęs, - vis gerai sekės,
 Kol nieks šio "triuso" buvo nematęs.
 Benzina vogė, pardavinėjo,
 Ir estų damas apstatinėjo,
 Kurhauz^{kieme} kartą pamatė, -
 Dviratį puikų kažkas pastatė.
 Liudukas mandras, vikrus be galo,
 Taujau jį čiupo užu pedalo;
 Kiek dvasios turi - iš viso vieko,
 Dūmė iš kiemo kaip niekur nieko.
 Vokytka triukšmą, baisyų pakėlė,
 Bet dviratuko neberėgėjo.
 Šaunus Liudukas juo važinėjo
 Ir vogtus daiktus pardavinėjo.
 Medžiagas vogė, draugams dalino,
 Raitytus plaukus klizais dabino.
 Visas šis triusas vėjais nuėjo,
 Kai budri akis tą pastebėjo.
 "Sučiupo vagį!" saukė kaimynai,
 Kai kas ir lupti jį jau ketino.
 Bet laimė Liudo vis neapleido, -
 Draugai per langą gražiai nuleido.
 Iš antro aukšto smarkokai krito,
 Nes jam nebliko jau kelio kito.
 Dabar jis laisvas, vėl vogti ruošias,
 O draugai jojo tyliai sau juokias.
 Veltui jų juokas, veltui ir triusas,
 Nes karšta, pirti jam ruošia prūsas.

Melchijoras Gaidys.

K A R W E N D E L I S .

"Karwendelio" radio siuntimas tuvas kai kada paduoda vieną kitą žinutę pats apie save. Taip, sakysime, prieš keletą dienų jis paskelbė pranešimą apie tai, kaip mūsų "Benamio Dalia" ir jos nuolatinį palydovą - "Karwendelį" vertina patys skaitytojai. Tame pranešime sakoma, kad skaitytojai mūsų sienlaikraščių tiesiog susižavėję. Tas susižavėjimas išrodomas tuo, kad beveik kas antras numeris yra apdraskomas. Nemanykite, gerbiamieji, kad tai keršto aktai, ne! - tai apsvaigusiu nuo "Karwendelio" idomumo skaitytojų, nekalti šposeliai. Jie, matote, nori turėti atminimui bent skiautelę garsiojo mūsų sienlaikraščio, užtat jį ir drasko. Vienas ponas, peržiūrėjęs "Benamio Dalios" ir jos priedo - "Karwendelio" iliustracijas, entuziastiškai pareiškė:

"Jei mane šitaip nupaisytų, tai aš redaktoriui snukį sudaužyčiau, o visą laikraštį, nesurenkamus skutus sudirbčiau!" Mes neabejojame, kad tas ponas šitą pareiškimą padarė ne dėl ankstesnių laikraščio iliustracijų netinkamumo ar nemeniškumo, bet dėl to, kad ne jis pirmutinis pateko į garbingųjų skaičių. Tai grynai pavydo jausmų pasireiškimai. "Karwendelis" prašo tą poną, nenusiminti ir nesikraščiuoti, nes ateis ir jo eilė. O iki to laiko "Karwendelis" pataria jam gerai pasitreniruoti bokso mene ir kalnų laipiojimo sporte, nes, galime pranešti, "Karwendelio" siuntuvo vyriausioji būstine randasi dar aukštesniuose kalnuose, kaip buvusio führerio vyriausioji būstynė, ir ją pasiekti reikia būti labai įgudusiam alpinistui.

Vedybų biuro vedėjas ir vienos žinių agentūros nuolatinis bendradarbis paskelbė "Karwendeliui" boikotą ir nebepriima specialių korespondentų, kurie niekuomet neturi nuosavo tabako ir pinigų. Už menkiausią informaciją ar žinutę reikalauja sumokėti po penkias markes. Ilgai suko galvas "Karwendelio" štabo agentai, kaip išeiti iš šios keblios padėties ir sugalvojo štai ką: paruošti vedybų biuro ir žinių agentūros įstaigoms projektus ir įdėti artimiausian "Karwendelio" skyriuje. Už tai, tikinasi, jam bus atsilyginta gausiomis žiniomis apie vedybų eigą ir apie pasaulinės politikos padėtį.

Vienas šaunus kavalierius vis teiraujasi, kada jis pateks į "Karwendelio" aktyvą. Iš to nekantrumo kartais jis net svyruoti pradeda, išgąsdindamas šypatiškas mergaites. Na, jį galime patikinti, kad jo noras bus patenkintas tuojau pat tada, kai tik mūsų dailininkai išsižiūrės į teisingus jo veido bruožus. Taigi, nusiminti nėra pagrindo.

"Karwendelis" praneša liūdną žinią, vyriškajai giminei, nes moteris, kuri gimė nuo kurio laiko susitarė laikotvarkyti vyrus ir tik tarpusavy te bendrauti. Tas bendravimas kai kur pasireiškė viršutinių kelnų maustymu. Labai rimtas pavojus vyrams, jei moteris atvers akis ir į jų kelnus.

"Už gerą darbą, geras ir atlyginimas." "Karwendelio" fotoreporteris užfiksavo šitoki vaizbūnijos gyvenimo faktą, iš kurio aiškiai matyti, kad sunkias naštas nešantieji labai rūpinasi net MP, paruošdama nuvargusiems nešikams šiltas, erdvas ir labai jaukias patalpas. Šiais patogumais "Karwendelis" pataria ypatingai susidomėti priešvėlykiniams darbininkams bei nešėjams.

Viengungiams "Karwendelis" praneša džiugią žinią: į Hamburgo uostą greitai laiku atplauks specialus transportinis-keleivinis laivas, kuris veža iš Amerikos didelį transportą panelių lietuvių, kurias mūsų viengungiai galės pasirinkti sau ir žmonas. Tada lietuviams kavalieriams nebereikės medžioti svetimtaucių ir nereikės vilioti iš vokiečių vyrų jų zonų su visu prieaugliu. Naudokytės proga, kavalieriai!

Greta anksčiau paduotos žinios, "Karwendelis" jungia dar linksmesnę žinią: į "Park-Hotelį" iš nežinomos šalies jau atvyko dvi šaunios lietuvaitės. Tinkami jiems kavalieriai galės pretenduoti ir jų širdys. Tik pretendentams reikia išsidėmėti viena, būtinybė: jie patys pas paneles turės užsiauginti, jeigu, žinoma, jų tėvai su tomis kavalierių pretenzijomis sutiks.

=====

"Karwendelio" nenuilstantis štabas, kuriam rūpi išlaikyti ir ateičiai mūsų gyvenimo faktus bei žmonių svajones, paruošė paminklo projektą įamžinti D P jaunimą. "Karwendelis" tą projektą paduoda viešumai iš laukia paminklų specialistų nuomonių apie to paminklo tinkamumą. Kritiškas pastabas šiuo reikalu prasoma betarpiu siųsti čia dedam projektui autoriui betarpiu. Ypatingai didelio susidomėjimo ir projekto vertinimo laukiama iš pačių D P jaunikaikių tarpo.

S p o r t o R e i k a l a i .

Šių dienų aktualijos.

Rašo D-ss .

Šiais sunkiais laikais daug kam iš mūsų ypatingai aktualus pasidare tarnybos klausimas. Daug kas mūsų, lagerio ribose dirba vienoki ar kitoki darbą, apmokamą cigaretėmis ar papildoma maisto norma. Panagrinkime šį klausimą smulkiau. Kiekvienas lageris savo gyventojus skirsto į aktyvius ir pasyvius. Aktyvių žmonių grupę sudaro tie piliėčiai, kurie turį užimę aukštesnius postus. (Argi tik tie? Red.). Prie pasyvių priskiriami visi tie, kurie laikosi nuošaliau stovyklinio gyvenimo judėjimo, miega iki pietų ir baigia plėsti paskutines kelines. (O kodėl miega? Red.)

Prie kurios žmonių grupės priskirsime mūsų sportininkus? Daug kas į juos žiūri, kaip į menkavertes, niekam netinkančias figūras. Juk kam vis to sporto reikia, - tai bereikalingas laiko gaišinimas. O jeigu jie ir sportuoja, tai vien savo malonumui. Taip samprotauja tūlieji.

Aš, kaip sporto mėgėjas, stebėjau visą eilę rungtynių su svetimtaučiais, kurias beveik visas mūsų sportininkai laimėjo. Kas čia tokio? Laimėjo lietuviai ir baigta. Bet atsiminkime tą, kad jie laimėjimą atnešė ne tik sau, bet visiems lietuviams. Štai, kas yra svarbiausia. Prisiminkim praeitą vasarą. Tada buvo keli turnyrai, kuriuos stebėjo UNRROS pareigūnai ir šiaip svetimtaučiai. Argi nebuvo tuose turnyruose vienintelis susidomėjimo ~~centras~~ lietuviai. Ar ne puikiai užsirekomenduota futbole prieš anglos, krepšinyje prieš amerikonus, stalo tenise prieš vengrus, vokiečius ir kitus? Mūsų UNRROS futbolo komanda, kurią daugumoje sudaro lietuviai, ar nėra pabaisa vokiečių III-sios lygos komandoms?

Prisiminkime prieš kelis mėnesius purve paskendusioje aikštėje žaistas futbolo rungtynes. Nejaugi tas tūlas pilietis ir dėl to sakys, kad jie tai darė tik savo malonumui? Vienintelis vienetas, kuris daugiau mus-lietuvius Traunsteine reprezentuoja ir yra tie pasyvūs, į šalį nustumtieji sportininkai. Ar mūsų vadovybė kada nors yra atkreipusi į juos dėmesį? Kas tokio, jei sportininkas dabar kieme kerta malkas, o po pietų reprezentuos mus visus aikštėje. Mieli ponai, neduokite jiems cigaretėmis apmokomų tarnybų, bet padarykite nors pasiūlymą. Gal jie, kaip tylūs ir iš bendro gyvenimo iškritę žmonės, nuo to atsisakys, užleisdami ją tiems, kurie mandagūs į akis, - priesingi už jų, kurie daug kalba ir nieko nepasako.

Redakcijos pastaba: Ne su visomis čia pareikštomis mintimis sutinkame: mūsų vadovybė, ypač komitetas, labai vertina mūsų sportininkus, teikdama finansinę ir morale paramą (16 vasario dienos proga specialiai tik sportininkams iteiktos padėkos dovanėlės); vertina juos ir daugumą

lietuvių. Tačiau negincijame reikalo daugiau atsizvelgti į sportininkų interesus, ypatingai skirstant juos eiliniams darbams. Kuria dieną sportininkas turi atstovauti lietuvių komandai, jis neturėtų būti skiriamas į darbus. Siuo ir kitais reikalais daugiau aktyvumo turėtų rodyti patys sportininkai: informuoti vadovybę apie jų reikalus, pageidavimus, sumanymus ir pan. Vadovybė, tikime, į tai atsizvelgs ir visada teisingus sportininkus pageidavimus patenkins.

"Benamio Dalios" redakcija mielai des ir kitokius skaitytojų pareiškimus, liečiančius mūsų vidaus bendrąjį gyvenimą.

Sportininkų vidaus reikalai.

Suorganizavom sporto klubą, kuriam duotas vardas - "V I L T I S". Ši mintis jau buvo pareikšta sporto vadovo p. Numgaudo visuotinio lietuvių susirinkimo metu, tačiau to pareiškimo įgyvendinimas ilgokai užtruko. Dabar tas padaryta, š. m. vasario mėn. 27 dieną. Sportininkų susirinkime buvo nutarta klubo vadovybę sudaryti iš 3 asmenų: sporto vadovo, kuriuo perrinktas p. Numgaudas, ir dviejų reikalų vedėjų - "Park-Hotelio", kuriuo liko iki šio laiko tas pareigas ejęs Maskeliūnas Vladas, ir "Kurhauzo" - išrinktas Kepenis Jeronimas. Susirinkime nutarta iš sportininkų imti nario mokestį - po 2 Rm mėnesiui. Nutarta taip pat verbuoti narius rėmėjus, kurie nario mokestį moka savo išgalemis. Juos verbuoja p. p. Maskeliūnas Vl. ir Kepenis Jeron. Sporto reikalams propoguoti spaudoje ir šiaip lietuvių bei svetimaucijų tarpe išrinktas nuolatinis korespondentas - Kondelka Jr. Sporto klubo vadovybė sėkmingesniame veikime pasidalino sekcijomis: futbolo - Numgaudas, krepšinio ir tinklinio - Maskeliūnas Vl., stalo teniso ir šachmatų sekcijos vadovas - Kepenis Jr. Tokiu būdu nei viena iš šių sporto šakų nebus nuskriausta ir viena šalia kitos galės dar stipriau pasireikšti.

ng.

K r e p š n i o T u r n y r a s .

Šiu metų kovo mėnesio 15-16 dienomis Traunsteino sporto megejai tures progos pasižiūrėti gražių krepšinio rungtynių. Tomis dienomis lietuvių sporto klubas "Viltis" ruošia krepšinio turnyrą, kuriame jau davė sutikimą dalyvauti šios komandos: Haag lietuvių krepšininkai, Muhdorfo ir Rozenheimo krepšinio komandos; laukiama atsakymo iš Bechtesgadeno latvių komandos. Iš vietinių komandų dalyvauja: lietuvių I ir II komanda, latvių ir be pilietybės - Staatenloserių. Turnyras vyks dviejų minusių sistema. Turnyrui taure paskyrė p-lė Weiss. Ji sutiko būti ir to turnyro globėja.

ng.

Š a c h m a t a i .

Lietuvių šachmatininkų Sąjunga pageidauja, kad visose lietuvių stovyklose būtų pravesti kovo mėnesio šachmatų turnyrai ir išaiškinti stipriausi lošėjai. Tikimės, kad ir Traunsteino šachmatininkai visi dalyvaus.

ng.